

§ 402.

Dokumenter maa, hvad enten de paaberaabes i Stævningen eller ikke, fremlægges i Retsmødet; dog kan Retten, for saa vidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid eller Anledning for Sagsøgte til at fremskaffe et Dokument, eller at det fra Modpartens Side fremkomne giver vedkommende Part Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, eller at det dog er undskyldeligt, at vedkommende Part ikke har medbragt Dokumentet, udsætte Sagen herefter.

Til at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bør der i Reglen gives Modparten den fornødne Tid i selve Retsmødet.

Finder Retten, at dette sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Dokumentet fremlægges, maa, dersom det ikke med Producentens Samtykke kan udlaanes ham, forsynes med en Genpart af samme, og der maa gives ham Adgang til paa Dommerens eller Rettens Kontor at undersøge Dokumentet.

§ 403.

Saafernt ingen af Parterne begærer at føre yderligere Bevis, eller saadant ikke skønnes at kunne føre til Oplysning af Omstændigheder, der ere af Betydning for Sagen, skal Dommeren, efter at Paastandene i Overensstemmelse med § 399, 3die Stykke, ere nedlagte, give Parterne Lejlighed til en mundtlig Domsforhandling.

Findes det derimod, at Sagens tilbørlige Oplysning udkræver yderligere Bevisførelse, navnlig ved Vidner eller Syn og Skøn, træffer Dommeren i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 335—338 de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger. Naar Bevisførelsen er til Ende, og efter at Paastandene ere nedlagte, finder Domsforhandling Sted.

Dom afsiges snarest muligt efter Domsforhandlingen.

§ 404.

Hvor de i de foregaaende Paragrafer givne Bestemmelser ikke indeholde afvigende Forskrifter, blive de i Kap. 31—33 om Sagers Behandling for Landsret givne Regler at følge med de Lempelser, som flyde af Forholdets Natur.

§ 405.

Domme, afsagte af en Underret, kunne med den i § 126 nævnte Undtagelse overensstemmende med nedenstaaende Regler af Parterne indankes for den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser, for saa vidt Anke ikke særlig er udelukket. De i §§ 365, 2det Stykke, 366 og 367 givne Regler finde tilsvarende Anvendelse paa Underrettsager.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag kan ikke yderligere paaankes. Dog kan saavel Justitsministeriet som det i § 365 omhandlede Højesteretsudvalg undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, overensstemmende med Reglerne i Kap. 34, naar den skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom kan dog kun bevilges indtil et Aar fra Dommens Afsigelse. For saa vidt det indgives til Retten, maa det fremsættes paa den Maade som bestemt i § 368 og behandles som der foreskrevet.

Kære af Parterne til Højesteret overensstemmende med Kap. 35 kan ligeledes kun iværksættes med Tilladelse enten af det ovennævnte Højesteretsudvalg eller af